Četvrtak, 29.10.2015.g.

Posvećujem ovaj članak svojoj supruzi i mnogim ženama i majkama koje

su kroz cijeli svoj život "nosile" svoju obitelj a zbog toga su, svojom

voljom ili jer su morale, zapostavile svoje druge darove i planove koje su

imale u životu.

Neki dan je moja supruga rekla nekoliko rečenica koje su me prvo malo

rastužile a onda sam se zamislio nad njima. I "nosio" u sebi sve do

pisanja ovog članka.

Rekla je kako je ona sve svoje darove, koje je dobila od Gospodina,

manje ili više potratila. U srednjoj školi bila je u generaciji među

najboljim učenicima. Nakon te srednje škole sve te darove znanja i

inteligencije nije tokom života iskoristila.

Ja nisam ništa prokomentirao. Znao sam na što je mislila. Nije mogla ići

studirati van svojeg mjesta stanovanja jer joj obitelj nije za to imala

novaca. Onda je studirala nešto što se moglo studirati tu blizini. I tako

završila nešto što nikad u životu nije radila …

Bila je sjetna kada je to govorila. Ne toliko tužna jer se s tim pomirila kroz

život.

Ali, mene je to pogodilo. Jer sam ja već tridesetak godina dio njezinog

života. I u njezinim riječima osjetio žalost za propuštenim godinama i

prilikama koje nikad nije dobila niti iskoristila one, koje je možda dobila.

A jedan veći dio razloga, što se ona sada tako osjećala, bio sam ja.

Oženili smo se i već je za dva tjedna ostala trudna. Nije ni diplomirala

odmah radi toga nego tek godinama kasnije. Pa je odmah išla nešto

raditi, neke pomoćne poslove u neku firmu, kako bi joj i za vrijeme

porodiljskog tekao staž.

Došlo je jedno dijete a za 14 mjeseci i drugo.

Svi profesionalni planovi, koje je možda imala, "pali" su u vodu. Jer, ja

sam krenuo žestoko dalje u životu kako bi zaradio neki novac i osigurao

svojoj obitelji stan, pa kuću i sve drugo što sam mislio da bi obitelj

trebala. A to je onda rezultiralo i time što me često nije bilo kod kuće, što

sam često bio po kojekakvim društvima, dolazio doma u sitne sate, često i

u pijanom stanju.

Meni je sve to bilo normalno jer tako su svi radili s kojima sa se ja družio.

A moja supruga, i bolja učenica od mene nekad u školi, i sa mnogim

svojim planovima, bila je kod kuće, brinula o djeci, prala, kuhala i čekala

kad će joj muž doći doma.

Jedino je još u obitelji vidjela cijeli smisao svojeg života. I trudila se, i

nadala, da barem tu bude sve u redu, da tu nađe svoj smisao života,

svoje ispunjenje.

A ja sam polako i sigurno, svojim načinom života, razarao tu obitelj. I

nju. I njezine planove …

(… baš su mi krenule suze …)

Nakon mojeg obraćenja, svega sam postao svjestan. Ali prošlost se ne da

vratiti niti ispraviti. Pa sam onda shvatio da su se te neke situacije i

događaji u supruginom i mojem životu upravo trebale tako dogoditi.

DA JE TO UPRAVO BILA BOŽJA VOLJA ZA NAŠE ŽIVOTE. MI

SMO BIRALI I DONOSI ODLUKE. A GOSPODIN JE ZNAO KAKO

ĆE SVE ZAVRŠITI.

I shvatim kroz ove dane da je MENE, ONAKVOG KAKAV SAM

PRIJE BIO, "NOSILA" MOJA SUPRUGA.

GOSPODIN JOJ JE DAO SNAGU DA JE "NOSILA" CIJELU

NAŠU OBITELJ.

DJECU OD NJIHOVOG ZAČEĆA, ROĐENJA, DJETINJSTVA,

PUBERTETA, MLADENAŠTVA …

MENE, OD MOJIH OSOBNIH LUTANJA, PIJANSTAVA,

ISPRAZNOSTI ŽIVOTA, DO PRITVORA, SUĐENJA, ZATVORA,

GODINA BEZ POSLA.

SEBE I SVOJE NIKAD ISPUNJENE PLANOVE I ŽELJE …

SVE NAS JE ONA NOSILA …

(… opet plačem …)

KOLIKO JE SAMO ZA TO TREBALA IMATI DAROVA, SNAGE!

BADAVA SVI FAKULTETI OVOGA SVIJETA JER ZA SVE TO

IZDRŽATI I "NOSITI" MORAŠ IMATI POSEBNO ZNANJE I

VOLJU I ŽELJU DA USPIJEŠ!

A NIKAD NE ZNAŠ ŠTO TE ČEKA SUTRA …

To je bio život moje supruge… I mnogi drugih dragih žena, supruga i

majki.

Ja to ne mogu objasniti svojoj supruzi. Previše sam ju povrijedio u

dosadašnjem dijelu našeg zajedničkog života. I ne mogu to ispraviti.

Ali ona može, uz Gospodinovu pomoć, i njegove presvete Majčice, u koje

vjeruje od srca, upravo to shvatiti i prihvatiti.

DA JE ONA ZAVRŠILA TEŠKI ŽIVOTNI FAKULTET!

DA JE I MAGISTRIRALA I DOKTORIRALA!

DA JE RADILA NAJVAŽNIJE I NAJCJENJENIJE POSLOVE NA

OVOM SVIJETU.

BILA JE PREKRASNA SUPRUGA I MAJKA!

Ali, veličinu svojeg života, i svega što je učinila u njemu, i čast i hvalu,

neće spoznati u ovom svojem zemaljskom životu. Jer tu se sve to tako ne

cijeni.

TO NE DAJU NAPASTI ZLOGA, SVIJETA I TIJELA!

Ali, jednom u KRALJEVSTVU BOŽJEM, u kojeg će jednom doći radi

svega što je na ovom svijetu pretrpjela i što je učinila, SIGURAN SAM

U TO, bit će čašćena i hvaljena.

KAO SVAKA TAKVA ŽENA, SUPRUGA I MAJKA, SA VJEROM U

SRCU.

Jer da nije bilo moje supruge u mnogim trenucima mojeg života, JA

BIH SE IZGUBIO.

Da me ostavila u onim trenucima, kada su joj takve mislili "hodale" po

glavi zbog mojeg ponašanja, VJEROJATNO BIH JA PROPAO.

BAŠ ME "NOSILA"… MENE I MOJE HIROVE I MOJE PONAŠANJE.

MOJ PRITVOR, GUBITAK POSLA, ZATVOR… OGOVARANJA,

OSUĐIVANJA, NASLAĐIVANJA DRUGIH OKO NJE …

TEK SADA VIDIM KOLIKO JE, DA SE SVE TO IZDRŽI, TREBALO

DAROVA, SNAGE, SPOSOBNOSTI …

Ili, naša djeca, bez takve majke, pitanje da li se i naša djeca ne bi

"izgubila" u životu, jer sam ja bio sve samo ne dobar primjer i malo sam

se davao u njihovom odgoju. A da ne govorim o onim danima i

mjesecima zatvora, i godinama kada je njihov otac bio doma bez posla, i

u svojim brigama i dilemama i traženjima, a za sve novce i druge

probleme su se obraćali majci.

I sada, nakon svih tih godina, TA TAKO DRAGA ŽENA, SUPRUGA I

MAJKA, I KĆER I SESTRA, sa nekom sjetom i tugom kaže da je ona

sve one darove koje je dobila od Gospodina uzalud potratila.

O, KAKO JE U KRIVU!

KOLIKO JE ONA SAMO ISPRED MENE DA ZASLUŽI PUT U

KRALJEVSTVO BOŽJE!

JER GOSPODIN BOG NE GLEDA NA SVE ŠTO SE ZBIVA NA

OVOM SVIJETU NAŠIM OGRANIČENIM, ZEMALJSKIM OČIMA.

O NE!

GOSPODIN BOG, I ON TO JEDINI ZNA, JER JE SVE

PREDVIDIO I OSMISLIO U SVOJEM BOŽANSKOM PLANU, TO

GLEDA SAMO KROZ DUHOVNE OČI.

ZA SPASENJE DUŠA!

ZA OBRAĆENJE GRJEŠNIKA!

IZVRŠENJE NJEGOVE SVETE VOLJE ZA NAŠE ŽIVOTE!

A moja supruga, kada sada gledam cijeli naš zajednički život, JAKO,

JAKO JE SUDJELOVALA U BORBI KOJA SE VODILA ZA MOJU

DUŠU. I ZA DUŠE NAŠE DJECE.

BILA JE, I JEST, PRAVA SUPRUGA I MAJKA. VJERNA DRUŽICA

SVOJEM SUPRUGU, JEDNO TIJELO.

JEDINO ŠTO JE VAŽNO GOSPODINU BOGU!

KAKO JE ON DAVNO OSMISLIO KADA JE STVARAO MUŠKARCA I

ŽENU.

Tako su mi drage ove misli i osjećaji koje nosim sada u svojim

mislima i u svojem srcu …

Jer znam, i osjećam, da će moja supruga, i sve takve žene, supruge i

majke, ZAVRŠITI U KRALJEVSTVU BOŽJEM.

U VJEČNOM ŽIVOTU PREPUNOM RADOSTI, MIRA I ISPUNJENJA.

U svemu drugačijem nego sada žive. I nego se sada osjećaju …

A meni ostaje samo moliti za svoju suprugu. I za sve druge drage žene,

supruge i majke.

DA SHVATE DA SU VAŽNE, O ITEKAKO

VAŽNE!

U BOŽJIM OČIMA!

ZAUVIJEK!

O MOJ LJUBLJENI GOSPODINE,

BESKRAJNO TI HVALA, I VJEČNA

SLAVA, ZA SUPRUGU KOJU SI MI DAO!

UVIJEK JU BLAGOSLOVI I PODARI JOJ

DUBOKI MIR U SRCU I DUŠI!

I BLAGOSLOVI I OJAČAJ SVOJIM

SVETIM DUHOM I SVE DRUGE ŽENE,

SUPRUGE I MAJKE, KOJE SE OSJEĆAJU

MALIMA I NEBITNIMA!

PO SVOJOJ LJUBAVI I MILOSRĐU,

POVEDI IH SVE U SVOJE VJEČNO

KRALJEVSTVO.

PRESVETA DJEVICA, MOLI ZA SVE

DRAGE SUPRUGE I MAJKE!

SVETI ANĐELI, MOLITE ZA NJIH I

POSEBNO IH ČUVAJTE!

SVET I PRESVET MOJ TROJEDINI,

LJUBLJENI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE, I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I

POŠTUJE SVETU BOŽJU VOLJU I

TROJEDINOG GOSPODINA BOGA.